

Szivarvány

2013. DECEMBER • XXXIV. ÉVFOLYAM • 370. SZÁM

12.

CSEH KATALIN

Angyalváró

Karácsony szombatján villannak a fények,
kántálók vonulnak, messze zeng az ének.
Aztán leszáll a csend, csak szívünk sóvárog,
szemünkben áhítat, kiscicánk sem nyávog.

Koccan az ablak, hirtelen kitárul,
beröpül egy angyal, és ámul-bámul,
hogy összegyűltünk ilyen szép számmal,
s tölt egy kis időt tollászkodással...

Itthaggy egy pompás fát szobánk közepébe',
s egyszer volt, hol nem volt – kiröpül az éjbe...
Gyönyörű a karácsonyfa, félve körülálljuk,
angyalhajak ezüstöznek, nincsen földi párjuk.

Csillámgömbök forognak: arany-bordó fények,
hidd el, nem bírok betelni... Az ablakhoz lépek,
kinézek az éjszakába, mit látok, Istenem,
mosolyog az angyal, s ül egy hófellegen:

nem vacog, nem cidrizik, nem is didereg,
hiszen nem hatnak rá a földi hidegek.
Ingecskében üldögél, mezítlábasan.
Kis szívedben várakozás? Nem, már béke van.

Angyalváró
kedveteket a Szivárvány is
igyekszik színesíteni, fényesíteni.
Kívánjuk, hogy Karácsony estéjére teljen meg
otthonotok sziporkázó fényekkel, finomságok
illatával, énekkel, kacagással.
Rajtad is múlik, hogy a várakozást minden
családtag szívében béke és öröm váltsa fel.
Áldott, boldog Karácsonyt
kívánunk.

DÖBRENTÉY ILDIKÓ

A dudorászó nagymama

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy dudorászó nagymama. Egyik kezében is szatyor, másik kezében is szatyor. Ment a nagy füstös városi forgalomban, és vidáman nézegetett a vastag szemüvege mögül:

– A tejet megvettem, a kenyeret megvettem... Mindenem megvan, hála Istennek!

Abban a pillanatban lábához dörgölözött egy fekete kandúr:

– Vigyél haza, és etess meg!

A nagymama nem látott valami jól.

– Nézd csak, egy kutyus! – örvendezett.

– Miáúú! – nyávogott sértődötten a kandúr.

– Ó, ó – röstelkedett a nagymama. – Nem is kutyus, hanem cicus... Jól van, cicus, ha-zaviszlek, jut neked is az aprikámból!

– Paprikából? Azt nem eszem!

– Nem paprika! Aprika. Az az én vacsórám, te is szeretni fogod.

– Én a töltött káposztát szeretem.

– Töltött káposztám, az nincsen.

– Nincsen? De hát azt mondtad, hogy mindened megvan!

– Minden, ami szükséges. Ha megelégszel az én aprikámmal, neked is meglesz mindened – azzal a nagymama dudorászva tovább-ballagott.

– Mi lehet az az aprika? – borzolt a kandúr. – Ennek utánajárok... – és csöndesen a nagymama után somfordált,

– A tejet megvettem, a kenyeret megvettem – dúdolt vidáman a nagymama. – Mindenem megvan, hála Istennek!

Eléállt egy pöttyös kutya:

– Vigyél haza, és etess meg!

– Jaj de helyes kis... kutyus?

– Vaúú!

– Jól van, kutyus! Gyere csak, jut neked is az aprikámból.

– Babrika? Én a kacsahúst szeretem!

– Kacsahús, az nálam nincsen.

– Nincsen? De hát azt mondtad, hogy mindened megvan!

– Minden, ami szükséges. Ha megelégszel az én aprikámmal, neked is meglesz mindened – és a nagymama dudorászva tovább-baktatott.

– Mi fán teremhet az az aprika? – vakaródzott a kutya. – Ezt megnézem! – és a kandúr nyomába szegődött.

Otthon a nagymama kipakolta a szatyrokat. Feltette langyosodni a tejet, és szép gyengéden megszegte a kenyeret. Vágott egy szeletet magának, egyet a kandúrnak, és egyet a kutyának. Elővett egy virágos bögrét meg két tálkát. A langyos tejet szétöntötte az edényekbe. A három szelet kenyeret gondosan beleaprította a tejbe.

– Kész – mondta végül elégedetten. – Kész az aprika!

– Aprika! – nyalogatta száját a kandúr.

– Aprika! – nyelt nagyot a kutya.

A nagymama dudorászva földre helyezte a tálkákat, majd leült a virágos bögre mellé az asztalhoz. A kandúr meg a kutya már nagyon belekóstoltak volna az aprikába, de nem mertek nekikezdeni, mert a nagymama még lehajtott fejjel beszélt valamit a bögréhez.

– Megvolt az asztali áldás – mondta mosolyogva. – Jó étvágyat, cicus, jó étvágyat, kutyus! – s azzal mindhárman enni kezdtek.

Azóta is együtt élnek ők hárman. Minden este megvan a mindennapi aprikájuk. Néha még töltött káposzta meg kacsahús is kerül mellé. Ha arra jártok, biztosan megvendégelnek benneteket is!

LÁSZLÓ NOÉMI

Altató

Amikor az éjben
kialszik a láng,
gondolatunk védjen,
s gondolj ránk.
Amikor a hajnal
szempilládra ül,
álmodból az angyal
elrepül.

Amikor a napban
szikrázik a hó,
az ég láthatatlan
fényhajó.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Ünnepvers

A karácsony nagy ajándék,
ezer fényű, ízű játék,
zsírpapírba csomagolva,
gyertyalángja világítja,
csillagszóró csillogtatja,
jókedvünket felizzítja,
szaloncukrot ropogtatunk,
mézes almát nyalogatunk,
meglepetést tartogatunk.

Karácsony

MÉSZELY JÓZSEF – LÁSZLÓ ATTILA

Csil-lag-fény a fe-nyő-á-gon, itt van új-ra a Ka-rá-csony.

Gyön-ge fé-nye úgy vi-lá-gít, tá-vol-ról is ha-za-szó-lít a Ka-rá-csony.
Biz-tat-ja a fá-rad-t lel-ket, s á-csol-ja a bé-kes-sé-get a Ka-rá-csony.

Csillagfény a fenyőágon, itt van újra a Karácsony.
Áhítattal zsong az ének mindannyiunk kisdedének.
Velünk van ő szívmelegben s egymást óvó szeretetben
– a Karácsony.

OROSZ ANNABELLA rajza

DONKÓ LÁSZLÓ

Széllé bélelt

Síkon futó, hegyen járó,
Széllé bélelt lovam, Ráró
Havat hord meg ködöt visz
A Hargita fölött is...
Csúcsról indul, völgybe ér le,
Házak közé reggel tér be,
Kis falunkra telet hoz,
– fenyőfákkal harangoz.

Ugyanaz a táj, ugyanaz a
széllé bélelt Ráró. Vagy
mégsem? Keresd meg
az 5 különbséget.

A túlsó oldal három kö-
röcskéje közül kettőt a
mellettük levő rajzból vág-
tunk ki. Keresd meg őket!

TÓTH ÁGNES

Hólabdácskák

Szundít a Hold bársony égen,
Hópillécskék szállnak szépen.
Ezer csillag nyújtja karját,
Elkapdos sok pillangócskát,
Apró hógolyókat gyúrnak,
S megdobálják fent a Holdat.

VESZPRÉMI EMŐKE

Angyalváró

Közeledett a Karácsony. Egy hópilinkés éjszakán Marci szobájában életre keltek a tárgyak. Először az iskolatáska pattintotta le pántjairól a kapcsot, és nagyot sóhajtott:

– Borzasztó, hogy nézek ki: tintafolt, vízfesték, de még cipőtalpnyom is van rajtam!

Azzal nagy lendületet vett, meg sem állt a fürdőkádig, és fejest ugrott a vízbe, hogy tisztára sikálja magát.

A csobbanásra a tizenkét szemű vízfesték is felnyitotta hat szemét. Elképedt azon, mennyi a szétmaszatolt, elpazarolt festék maga körül a dobozban. Megragadta hát a szék támlájára akasztott ing ujját, hogy megtörülközzön.

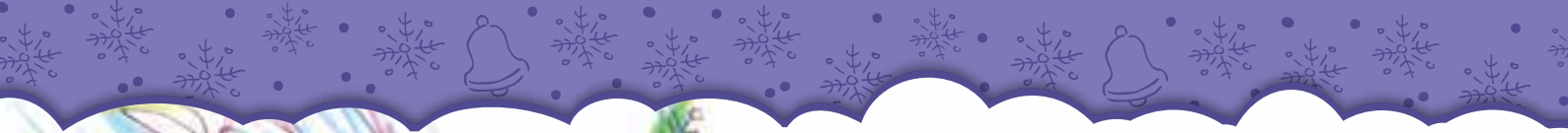
A tolltartóból nagy ricsaj hallatszott. Egymás hegyén-hátán tolakodtak, visongtak a ceruzák, tollak. Végül a töltőtoll határozott mozdulattal elhúzta a cipzárt, és így kiáltott:

– Nincs itt hely mindnyájunknak – azzal hat filctollat az íróasztal alá tessékelt.

A sarokban háromnapos, ottfelejtett uzsonna mocorgott. A zacskó szája szétnyílt, s olyan kellemetlen szag terjengett a szobában, hogy Marci rémülten ült fel az ágyában. Megdörzsölte a szemét, és körülnézett. Csak álom volt – nyugodott meg.

Még egy kicsit nyújtózkodott. A napocska bekukucskált az ablakon. A konyhából beszivárgott a kalács illata. Ettől felvidult a kisfiú, és a fürdőszoba felé indult. Itt azonban meghökkentő kép fogadta: az iskolatáska valóban ott úszkált a kádban, s kifor-

dítt zsebeit csúfondárosan öltögette gazdájára.

– Amíg aludtál, kihoztam a szobádból egy-két dolgot, beáztattam a táskádat – nem tudom ki fog-e menni belőle a sok folt. Egy régebbi uzsonnát is találtam. Jobb nem is beszélni róla, milyen volt... – sorolta az édesanyja szemrehányóan.

A kisiú tudta, hogy mindez igaz, s lehajtott fejjel a szobájába somfordált. Itt sem lehetett nyugta, hiszen, mintha rémálma valósággá vált volna: a szék karján ott volt a foltos ujjú ing, az írószerek az asztal alatt. Meg egyébként is – bárhova nézett, akárhova nyúlt, zűrzavar vette körül. Játsszani sem volt már kedve ilyen rendetlenségben. Megszületett a nagy döntés: ki kell takarítani. Borzasztó lesz, de meg kell tenni!

Azt sem tudta, hol kezdje. Összeszedte a földről a filctollakat, s szép rendet rakott

a tolltartóban, így mindenkinek jutott hely. Marci nagyon elégedett lett ettől – öröm volt kinyitnia, hogy újra meg újra belepillantson. Ezután összegyűjtötte a szanaszét hagyott ruhadarabokat. Egy részét szépen összehajtva a szekrénybe tette, a piszkosakat a mosnivalókhoz vitte. Elpakolta az íróasztalról a lomokat. El sem tudjátok képzelni, mennyit elbír a hátán egy íróasztal – a kisiúé meg igazán edzett volt ebben. Kezdt már gyerekszobára hasonlítani a kuckója. Ágyvetés, játékok elpakolása, sepregetés, portörles – mindez alig több, mint fél óra alatt.

A kisiú pihegve leült az ágy szélére, és elégedett mosollyal gyönyörködött az eredményben. Ahogy tekintete végigsuhant a játékokon, könyveken, bútorokon, mintha a tárgyak is visszamosolyogtak volna:

– Jöhet már az anygalka!

BAK SÁRA rajzai

Micimackóék Karácsonya

MILNE meséjét továbbszötte SIGMOND JÚLIA

MALACKA: Szervusz, Micimackó!

MICIMACKÓ: Szervusz, Malacka!

MALACKA: Micimackó! Nem fogod elhinni, hogy mi történt ma délután.

MICIMACKÓ: Én mindent elhiszek neked, Malacka.

MALACKA: Képzeld! Kangamama meghívta Fülest egy kis karácsonyi uzsonnára.

MICIMACKÓ: Elhiszem, Malacka.

MALACKA: Igen, igen, de Tigris küldte Fülest, hogy átadja neki az üzenetet.

MICIMACKÓ: Ezt is elhiszem, Malacka.

MALACKA: És azt is elhiszed, hogy Füles meg Tigris összevesztet?

MICIMACKÓ: Ugyan biza, min tudott összeveszni az a buta Tigris meg az a vén csacsi Füles?!

MALACKA: Hát ez az! Éppen ezen vesztet össze. Várj, elmesélem. Tigris akkor ment Fülest, amikor éppen reggelizett.

MICIMACKÓ: Ezen vesztet össze?

MALACKA: Nem, nem! Várd ki a végét! Szóval, Füles reggelizett, és Tigris olyan hadarva mondta a mondókáját, hogy Füles nem értette meg rögtön, és megkérdezte tőle: Mit mondtál, te buta Tigris?

MICIMACKÓ: Aha! Ezen vesztet össze!

MALACKA: Várj! Még nincs vége! Mert Tigris azt mondta erre: Figyelj ide, te vén szármár!

MICIMACKÓ: Ajajajaj! Most már értem. Halálosan megsértették egymást.

MALACKA: Igen biza! Tigris elbújt az erdőben, ott szomorkodik, sehol sem találja Kangamama.

MICIMACKÓ: És Füles?

MALACKA: Füles egy bogáncsbokor mellett szomorkodik, és nem akar elmenni a karácsonyi uzsonnára.

MICIMACKÓ: Inkább engem hívott volna meg Kangamama egy finom uzsonnára.

MALACKA: Minket is meghívott, de Tigris először Fülest ment, és hozzánk már nem jutott el.

MICIMACKÓ: Most mit csináljunk?

MALACKA: Megkeressük Tigris, és valahogy kibékítjük őket.

MICIMACKÓ: Hát ez nem lesz könnyű.

MALACKA: Micimackó! Te olyan jól tudsz beszélni, majd megmagyarázod nekik.

MICIMACKÓ: Jó, jó, majd meggyőzzük őket, hogy Karácsonykor nem szabad egymásra haragudni. Karácsony a szeretet ünnepe.

MALACKA: Karácsonykor mindenkinek meg kell bocsátani.

MICIMACKÓ: Okos Malacka vagy!

MALACKA: Tőled tanultam ezeket a dolgokat, Micimackó! Jó, hogy mi sohasem veszekszünk, és így nem is kell kibékülnünk.

MICIMACKÓ: Malacka, akik igazán jó barátok, sohasem veszekszenek. Induljunk, keressük meg azt a butuska Tigrist, és békítsük ki azzal a csacsi Fülessel.

MESÉLŐ: Micimackó és Malacka hamar megtalálta Tigrist, és ki is békítették a két duzzogót, hiszen egyik sem haragudott komolyan a másikra. Elment az egész társaság Kangamamához, és boldogan elfogyasztották a karácsonyi uzsonnát.

Kedves gyermekek, Karácsony ünnepére ti is béküljetek ki mindenkivel, akivel összevesztetek, és kérjete bocsánatot attól, akit megbántottatok.

Boldog Karácsonyt kívánok sok-sok szeretettel.

FORRÓ ÁGNES
rajza

BERTÓTI JOHANNA

Felületek

Az üres lapot szeretem.
Az érintetlen havas mezőt.
A kék eget.
Tiszta falat.
Keményített abroszt.

Vers lesz belőle.
Angyalka.
Repülőcsík.
Graffiti.
Pacarengeteg.

Színezd ki a most még
csak kék-fehér felületet.

Rajzold körül a mézes-
kalácsokat,
majd díszítsd is ki őket.

BAK SÁRA rajzai

DÖME ZSUZSA

Karácsonyi rigmusok

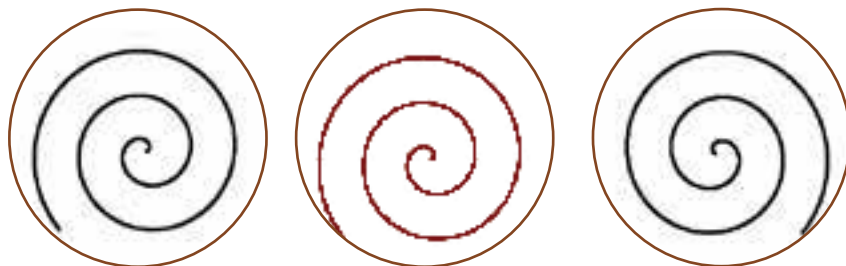
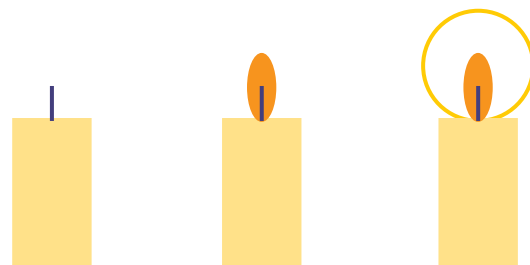
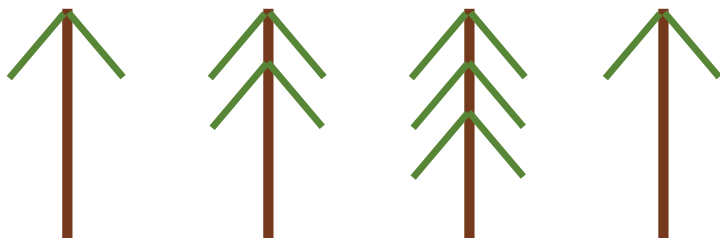
Fenyődíszből ennyi elég,
vagy kell még egy-két függelék?

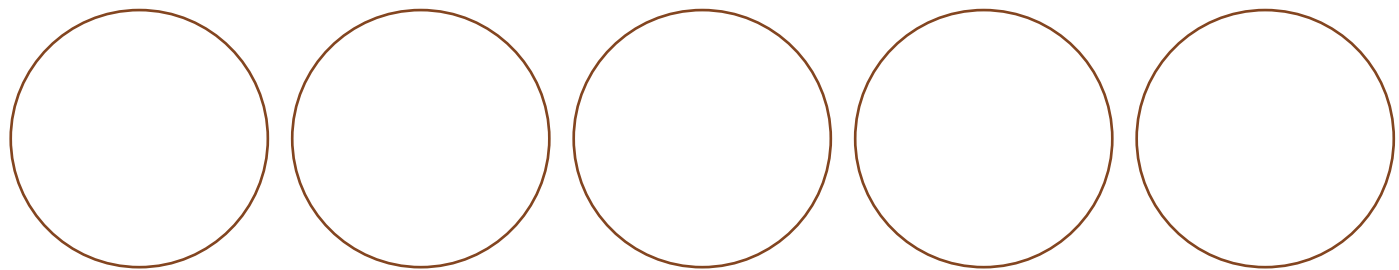
Lisztem, lisztem, mondd meg nekem:
kitartasz-e egész héten?

Vargabetűt ír a béles:
belőle lesz vargabéles?

Duzzog a gyertya, fénye elalszik.
Miért gyúlt lángra, hogyha haragszik?

Folytasd a megkezdett
sorokat.
Egészítsd ki a félbemaradt
rajzocskákat.

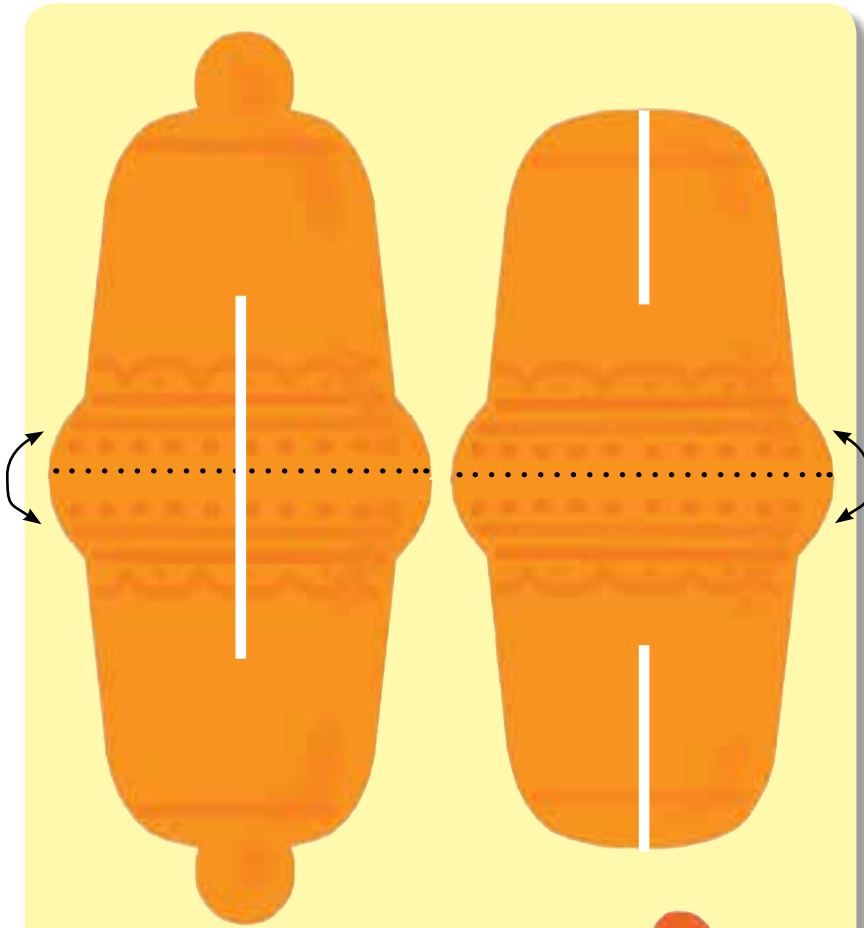

BETLEHEMI MÉCSSES

Ünnep a szívben, legbelül...

Ahogy a földre született
Kisjézus beragyogta a betlehemi
istállót, úgy sugározza majd be
a teamécses betlehemed alakjait.
Emeld ki a túlsó lapot, vágd körül
a rajzokat, és óvatosan vágd ki
belőlük a vonalkázott felületeket.

Végül az egészet ragaszd egy
nagyobb befőttes üvegre.
Az üveg aljába helyezz mécsset
vagy gyertyát.

Vágd körül a két rajzocskát,
hajtsd és ragaszd össze.
A vastag vonal mentén metszd
be, csúsztasd egymásba, és
cárnára fűzve akaszd a fenyő
ágára a kis csengettyűt.

BAK SÁRA rajzai

FODOR SÁNDOR

Győz az igazság!

A harmat már jócskán felszikkadt, amikor Csipike megérkezett a Tisztásra, és megállapodott az őszi Kikericsbimbónál.

– Kicsit megkéstem – lihegte.

A bimbó szelíden hallgatott. Csipike megsimogatta, és levett róla egy ide-oda szaladgáló hangyát.

– Várd meg, amíg kinyílik. A Kikericsbimbónak nem tesz jót, ha sétálnak rajta.

A kis hangya megpödörte a bajsát, bólintott, majd elszaporázott a boly felé. Gondolta, később visszanéz.

– Kezdheted a nyílást! – mondta Csipike ünnepélyesen a Kikericsbimbónak. Az nyomban hozzá is fogott, de az ilyesmi nagyon lassan megy a virágoknál. Csipike nem várta meg, amíg kibomlanak a szirmai. – Majd délután megnézek! – búcsúzott el, és elégedetten ballagott a sűrű fűben arra, ahol Szarvasbikát sejtette.

Sajnos, rosszul sejtette.

Szarvasbika nem várta meg. Csipike valami ismerős után nézett, akitől érdeklődhetnék. Harkály mestert pillantotta meg egy bükkfa törzsén. Nyomban tudakozódni kezdett a tanítvány felől.

– Kopp, Csipike, kopp! – válaszolt Harkály mester. – Szarvasbika a fenyvesbe távozott.

Csipike rosszat sejtve nézett Harkály mesterre.

– Mi végett?

– Hogy fenje az agancsát!

Csipikét nyugtalanították ezek a hírek. Mert ha Szarvasbika azért feni az agancsát, mert dulakodásra akarja használni, akkor az ő egész áldásos tevékenysége az általános szeretet érdekében – kárbavész. Pedig

már-már úgy érezte, sikerült meggyőznie Szarvasbikát arról, hogy ezután ne ökleléssel döntsék el egymás között az elsőséget. Az legyen a győztes, aki szebben tud bőgni, sőt énekelni. Szarvasbika mintha hajlott volna a jó szóra, szorgalmasan eljárt Csipike bőgő-óráira, de lám, elég volt egyetlen késés a tunya Kukucsi miatt, és Szarvasbika máris úgy tesz, mintha vissza akarna esni eredendő bűnébe. De hátha-hátha? – pislákol fel Csipikében a reménység. Hátha csak azért feni az agancsát, hogy szebb legyen? Ez is nagyon valószínű, mert a megjelenésére Szarvasbika mindig kényes volt.

Akár így, akár úgy, mégiscsak bajt okozott az a semmirekellő Kukucsi!

Csipike az égre nézett. Tyűha, mindjárt dél van! Gyorsan Vöröshangyáékhoz ment az időjárásjelentés végett, és örömmel tapasztalta, hogy mára napsütés várható, helyenként báránypelhővel. Némiképpen megvigasztalódva indult vissza az Óriásnagy Bükkfa alá, ahol Kukucsinak még ebéd előtt bocsánatot kell kérnie Nyúltól. Különben nem kap ebédet. De vajon Madár megtalálta-e Nyulat?

Megtalálta. Mindketten ott várakoztak már a Bükkfa mellett. Nyúl egy egész szederindát hozott magával, rengeteg gyümölcs feketéllett rajta. (A magokat mind kiköpöm! – határozta el Csipike.) Akadt még édesgyökér és mogyoró is bőven Mókusék jóvoltából, akik minap kopasztották le a tisztásmenti mogyoróst, és temérdek kóstolót küldtek Csipikének.

Csipike szeretettel simogatta meg Nyúl fülét, Madár szárnyát, majd körülnézett.

– Kukucsi?

– Nincs.

– Jó. Ha nem jött, nem jött. A mogyorótor nem kötelező!

– De igenis kötelező! – bukkant elő Kukucsi az Óriásnagy Bükkfa odújából. – És ha nem is kötelező, én éhes vagyok, és ilyenkor kötelezőnek tekintem a bőséges étkezést!

Előmászott, és indult egyenesen a mogyoróbélnek.

– Hohó, lassabban! – állt eléje Csipike.

– Sietek – próbálta kikerülni Kukucsi, de Csipike nem hagyta.

**A nagyváradi
D. Cantemir Iskola
II. E osztálya**

– Előbb kérj bocsánatot Nyúltól!
– Ejnye, majdnem elfelejtettem! – csapott a homlokára Kukucsi, majd illedelmesen Nyúl elé állt. – Kedves Nyúl! Légy szíves, ne haragudj rám! Bocsáss meg nekem, amiért tele vagy bolhával!

– Én?! – visította Nyúl felháborodottan.
– Te hát. Most is ott mászik egy a füleden. Különbözik igazán, mert ha bolha lennék, én is mindig a füleden mászkálnék.

Valóban ott volt a bolha Nyúl fülén.

– És ez mi?! – rikoltotta Madár.

Kukucsi hátán is napozott egy kövér bolha.

– Hát, egy-kettő visszamaradt nálam is – jelentette ki ártatlanul Kukucsi. – Csakhogy az enyémekeket már valahogy megszoktam. Nyúl bolhái jobban csípnek.

Szegény Csipike szóhoz sem jutott, mert Nyúl sértődötten eliramodott, sőt Madár is elrepült.

– Na ugye – állapította meg elégedetten Kukucsi. – Győzött az igazság.

Csipike haragvó tekintettel nézett Kukucsira.

– Ide hallgass! Ha még egyszer győz az igazság, akkor vagy téged kergetlek el, vagy én megyek világgá!

– Hát az már biztos – bólintott egyetértően Kukucsi. – Vagy-vagy. Az igazság mindig súlyos áldozatokat követel. De most együtt.

**Adorián Johanna,
Margitta**

BORSODI L. LÁSZLÓ

Balázsolás 3.

Ha Apának nem kell sokat dolgoznia délután, üveggolyózunk. Sorba állítom a színes üveggolyókat a szobában a szőnyegen. Apáé a sötétkék, a feketés, a zöldes és egy átlátszó, enyém a narancssárga, a piros, a kékeszöldes és egy másik átlátszó. Gyorsan gurítjuk egymásnak, a golyók nagyot ütköznek, és ilyen-

kor elbújnak az asztal alá, a szekrény alá tűnnek, az ágy alá. Anya is segít megkeresni, ha már nem találjuk őket, és kezdjük előlről az egészet.

Így gurul estébe a délután.

Amikor Anya takarít, én veszem elő a porszívót a szekrényből, és én kapcsolom be. Ha mosogat, felállok a kishékre, én engedem meg a csapot, és én adom oda Anyának a maszatos edényeket. Nagyon élvezem, mindenünk csupa víz.

A legjobb, ha Anya sütit süt. Kiszórjuk a lisztet, a cukrot egy edénybe, én megnyalom közben az ujjamat, s én is készíthetek

sütiformákat. Süteményezni azért jobb, mint porszívózni vagy mosogatni, mert miután befejeztük, megköszönhetjük, mit készítettünk, vagy megehetjük az egészet, ha nem jönnek vendégek.

Én nagyon szeretek Anyának segíteni, mert ő mindig mindent elmond, hogy csináljam, s így ő is gyorsabban halad a munkájával.

Amikor szombat van, később kelünk: Anya és Apa az ágyban kávéznak, és azt mondják, milyen jó, hogy nem kell korán kelni. Szombaton Mamival nem megyünk óvodába: ilyenkor

ő is később kel, mint mi, és az ágyban kávézik. Bence, Panna, Réka, Sanyi, Orsi, Marci, de még Ákos és Ágnes sem megy oviba, az óvónéni sem. Otthon főzőcskéznek, autóznak, lehet, gyurmáznak is.

A szombat azért jó, mert reggeli előtt kicsit pizsamásan szaladgálhatok, Anyával ketten kirakjuk a puzzle-t, Apával tornyot építünk, s még azt is megengedi, hogy nézzek egy kicsi Kacsakalamajkát vagy Postás Patet, de nem sokáig, mert ha sokáig nézem, megfájdul a szemem, s még a végén szemüveg kell nekem is, mint Maminak.

Ti küldtétek

● Ez a hófehér ingecske nem más, mint **Kása Matild tanító néni** osztályának adventi naptára. A nagybányai N. Irga Iskolában mindenkinek annyira lett csipkés a Jézuska-inge, ahányszor sikerült jónak lennie advent idején.

● **Mekker Melinda tanító néni** osztálya a szatmárnémeti Református Kollégiumban a Napsi lapjaiból hajtogatta a pompás fenyőfát, de ti készíthetitek színes reklámfüzetből, fehér vagy zöld ívpárból is.

● A Mikulás-virágot zöld és piros papírból vágta ki, egymásra ragasztották, majd felborzolták **Kacsó Tünde tanító néni** kisdiákjai a marosvásárhelyi 7-es Iskolából.

● **Bak Márta tanító néni** osztálya minden ünnepet a népművészet, a hagyományok jegyében varázsol bensőségesse a kolozsvári Zenelíceumban. Adventi reggeleiken a fatálba berendezett, csupa-termés koszorú körül egyre szaporodik a maguk készítette lámpások száma.

• Tordaharasztoni olvasóink **Bartha Denise tanító néni** ötlete alapján együtt készítették a kollázs-fenyvest, a hajtogatott Mikulást.

• Mikulás legkedvesebb ajándékaiból, a piros almából és a dióból készült **Tóth Imola tanító néni** osztályának Mikulása a **marosvásárhelyi Al. I. Cuza** Iskolában.

• Miből van a fenyőfa? Íme néhány ötlet. **Marton Irénke tanító néni nyárádszere**dai osztálya mintalyukasztóval kivágott díszeket ragasztott a fenyő-üdvözletre (1). **Gyorgyisor Éva tanító néni** diszlexiás osztálya a **marosvásárhelyi N. Bălcescu** Iskolában színes krepp-papírgalacsinnal ékesítette a karácsonyfát (2). **Dragomirescu Viola segesvári** kisdiákjai mintalyukasztóval kivágott, pici fenyőkkel díszítették a csipkeabroszkát (3). **Firtosmartonosi** olvasóink **Csáky Eliza tanító néni** segítségével az előre megrajzolt fenyő egész felületét beborították a színes szalvétagolyócskával (4).

Szárnybontó

Tél, tél, december,
épül már a hóember.
Gyerek nézi az ablakból,
hogyan hullik a fehér hó.
Fázik a sok állatka,
didereg a mókuska.
Dóra, Nóra szánkóznak,
hasítják a dombokat.

Vajda Eszter és Bíró Boró,
Gyergyószentmiklós

Siklódi Tihamér,
Gyergyószentmiklós

Gyere, gyere,
Mikulás,
én már nagyon
várok rád.
Szeretteimet
se feledd,
csizmájuk
ne legyen üres!
Szeretünk, és
várunk rád,
kedves, öreg
Mikulás.
Molnár Margaréta,
Dicsőszentmárton

Én vagyok a hópehely,
Decemberben érkezem,
Sok kis gyerek szeret engem,
Csak önmagam kell lennem.

Éles Izolda Enikő és Kis Anett Emese,
Magyarlapád

Nemes Szabolcs,
Nyárádszereda

Vita Adrienn,
Disznajó

**Szabó Erika
Krisztina,
Sepsiszentgyörgy**

Fehér hó, gyere már!
Sok gyerek várva vár.
Széllel, viharral érkezel,
És napsütéssel tűnsz el.
Szánkózik a sok gyerek,
Örömet leli benne,
Vidám ének, kacagás,
Nagyon jó a hógolyózás.
Jó a hó!

**Tóth Csaba,
Nyárádszereda**

Volt egyszer egy nagy-nagy erdő.
– Milyen nagy? – Nagyon nagy.
Abban volt egy kocka csengő.
– Milyen csengő? – Kocka csengő.
Szépen csengett nagyon-nagyon.
Ding-dang, szól a csengő,
Száll a dal. Jön Karácsony.

Köble Emese, Magyarlapád

**Hajdú Gergő,
Sepsiszentgyörgy**

Hull a hó! Hull a hó!
Eljött már a tél apó.
Mindent beborít a hó.
**Ladányi Kriszta Júlia,
Nagybánya**

**Hadnagy Botond,
Székelyszentlélek**

Csipike postája

Itt a Karácsony máris! Hó helyett leveleitek pilinkéznek, de azok sűrűn ám. Köszönjük a sok-sok ünnepi jókívánságot: **Verebics Anna**, Sepsiszentgyörgy; **Beder Boglárka**, Barátos; **Tompa Eliza Izabella**, Kovászna; **Katona Anita**, Nyáradremete; **Mohr Petra és Máté**, Mezőpetri; **Gergely Péter**, Székelyudvarhely; **Bíró Ádám Gergely és Zoltán Mátyás**, Mezőtelegd; **Fülöp Andreea**, Marosludas; **Balla Brigitta**, Szamosújvár; a **kolozsvári Hófehérke**; a Hársfaillat, a Gyermekvilág, az Unitárius Óvoda; a **szamosújvári Sünike Óvoda**; a **szatmárnémeti Szivárvány Óvoda**; a **csíkszentmihályi**, a révi, az esztelneki, a **tordaharaszti óvoda**; a **csíkszentdomokosi Sárosúti Iskola I.**; a **szatmárnémeti Művészeti Líceum II.**; a **gyergyószentmiklósi Fogarasy Mihály Iskola előkészítő A**; a **marosvásárhelyi Al. Ioan Cuza Iskola II. E**, a **S. Duicu Iskola előkészítő**; a **sepsiszentgyörgyi Ady Endre Iskola előkészítő osztálya**; a **maroskeresztúri I. B**; a **csíkszentgyörgyi I.**; a **szilágysomlyói I.**; az **ivói előkészítő és I.**; a **zabolai I. B**; a **berecki II. A**; a **magyarói I. B osztály**.

• A **vetési Szaniszlai Márta tanító néni** apróságai már második éve buzgó olvasói a Szivárválynak. Gyűlnek a bélyegek, az elolvasott mesék, a megoldott feladatok – és a piros pontok mindenki neve mellett.

Vágd ki a bélyeget, és ragaszd a neved mellé az osztály, a csoport közös gyűjtőlapjára!

E lapszám támogatója:

● Nemcsak Csipike bélyegeit gyűjtötték szorgosan, hanem a meséjét is egyre folyékonyabban olvasták **Miklós Judit tanító néni bethlenszentmiklósi** elsősei, akik azóta már másodikosként böngészik a Szivárvány friss lapszámait.

● **Filip Gyöngyi Anna** az egész szilágyperecseni óvodai közösség nevében számolt be legszebb ünnepeikről. Népviseletük, táncuk, fonós jelenetük, tarisznys ballagásuk egyaránt arra vall, hogy fontos számukra a hagyományőrzés.

● **Székely Irénke tanító néni** méltán büszke osztályára a marosvásárhelyi R. Guga Iskolában. Lelkesen követik szavát, akár tanulni, akár táncolni, akár Szivárványt vagy könyvet olvasni biztatja őket.

**Címlap:
Boldog Karácsonyt,
Madár!**

**MÜLLER KATI
rajza**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekek képes lapja.

Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. Megrendelhető a szerkesztőség címen: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.

E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SÚC. CLÚJ S.C. NAPSUGÁR- EDITŪRA S.R.L. CÚI: 210622.

Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Rajz-üzenet

Miklós Tímea,
Csíkszentdomokos

Béres Nicolette,
Marosvásárhely

György Márk,
Nyárádszereda

**Bíró Gyöngyvér
és Abigél,**
Felsőcsernáton

Lukács Tímea,
Kolozsvár

9 771221 776005 13 370

Ára 3 LEJ, 400 FT